

Jerzy Romanow, Wiesław Piszczalowski

Strzelce Opolskie, woj. opolskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 237-238

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania wykazały niesłuszność sugestii o istnieniu fosy pomiędzy murami obronnymi, a zamkiem. Nawarstwienia uznane jako zasypisko fosy mogły w rzeczywistości być śladem niwelacji terenu w miejscu dawnej piwnicy, odsłoniętego w tym sezonie budynku. Ostateczne rozstrzygnięcie przyniesie winny badania przyszłoroczne.

Materiały z badań znajdują się w PAK PKZ w Warszawie.

SŁOSZEWY, gm. Bobrowo
woj. toruńskie

Uniwersytet Mikołaja Kopernika
w Toruniu
Instytut Archeologii i Etnografii

Badania prowadził dr Andrzej Kola. Finansował
WKZ w Toruniu. Piąty sezon badań. Grodzisko,
okres późnośredniowieczny /XIV-XV w./

Badaniami objęto obszar wschodniej partii grodziska, lokalizując dwa wykopy badawcze o rozmiarach 4 x 4 m i 4 x 8 m w rejonie odkrytego w poprzednich sezonach domostwa, interpretowanego jako dwór obronny.

W wyniku eksploracji powyższych wykopów odsłonięto dalszą część budynku, którego krawędź wschodnia została uchwycona na długości 11,5 m, a ściana zachodnia - na długości 9 m. Łącznie więc przebadano dotąd wnętrze budynku obejmujące obszar około 80 m² powierzchni.

Podobnie, jak i w poprzednich sezonach, odkryto dalsze partie dolnej kondygnacji budynku w postaci spalonego drewna, oraz wypełnisko domostwa w postaci przewarstwionego rumoszu glinianego o łącznej miąższości 170-200 cm, stanowiącego relikty ścian nośnych i stropów budynku.

Eksplorację wnętrza budynku przeprowadzono w ramach 8 poziomów mechanicznych, odkrywając łącznie 90 zabytków, na które składały się: groty bełtów do kuszy, gwoździe, haki, zawiasy - stanowiące żelazny osprzęt budynku, oraz różnego rodzaju okucia i przedmioty wewnętrznego wyposażenia obiektu. Oddzielną kategorię zabytków stanowiła ceramika - siwa i ceglasta, charakterystyczna dla XIV i XV wieku. W tych też ramach chronologicznych zamknąć należy datowanie całego materiału zabytkowego.

W świetle źródeł pisanych zniszczenie grodu w Słoszewach wiązać należy z wypadkami wojny polsko-krzyżackiej z 1414 r.

STARY OLKUSZ
woj. katowickie

patrz
wczesne średniowiecze

STRZELCE OPOLSKIE
woj. opolskie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział we Wrocławiu

Badania prowadzili dr Jerzy Romanow
i mgr Wiesław Piszczalowski. Finansował
WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań.
Zamek.

Badania archeologiczne miały charakter sondażowo-rozpoznawczy. Celem ich było rozpoznanie najstarszego założenia architektonicznego na terenie Zamku w Strzelcach Opolskich.

W wyniku prowadzonych prac uzyskano pełny zarys poszukiwanego obiektu. Pierwotny zamek - wieża mieszkalna był regularną, zwartą budowlą założoną na kwadracie o wymiarach 16,10 x 13,90, zbudowaną z płytek wapiennych wiązanych chudą zaprawą piaskowo-wapienną. Północna ściana wieży zachowana do wysokości około 3 m od poziomu terenu w północnej ścianie budynku bramnego obecnego zamku. Grubość muru tej ściany wynosi około 1,75 m, długość 16,10 m. Ścianę wschodnią wieży odkryto w przebiegu wewnętrznej ściany wschodniej dziedzińca. Jej długość wynosi 13,90 m, grubość 1,75 m.

Ścianę południową i zachodnią wieży odkryto pod poziomem dziedzińca zamku na głębokości około 0,60 m. Posiadają one grubość 1,90 m. Posadowione są na skale wapiennej na głębokości - 2,20 m od poziomu dziedzińca.

Wymiary wieży wynoszą - długość 16,10 m, szerokość 13,00 m powierzchnia zabudowy wynosi 213,80 m.

Wydobyte zabytki ruchome to głównie fragmenty ceramiki oraz kawałki skorodowanego metalu.

Badania będą kontynuowane.

STRZELIN
woj. wrocławskie
Kościół św. Gotarda

patrz
wczesne średniowiecze

SZCZEBRZESZYN
woj. zamojskie

patrz
wczesne średniowiecze

ŚWIDNICA
woj. wałbrzyskie
ul. Zamkowa

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadził Ludwik Andrzej Kamiński przy współudziale architekta dr. Jacka Kościuka z Instytutu Historii Architektury, Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej. Finansował Świdnicki Ośrodek Kultury. Czwarty sezon badań. Zamek XIV-XVII w.

Badania prowadzone były w wykopach nr 3, 9, 17, 18, położonych przy zachodnim skrzydle założenia klasztorowego, w miejscu przebiegu zachodniego muru obwodowego zamku oraz cembrowiny fosy. Celem badań